

Duurzaam

Rondblik

Ferdinand Bijzet

Drinkt u ook al duurzame koffie? Bij mij is zo'n kopje net zo gauw leeg als gewone koffie. En zo'n pak duurzame koffie gaat ook niets langer mee dan andere koffie. Hoezo: 'duurzaam'? Is dat wel zuivere koffie?

Je kunt tegenwoordig ook duurzame kleding kopen. En dat wordt ons van alle kanten aanbevolen. Maar die kleren slijten net zo hard of zelfs nog sneller dan de kleren die we vroeger (of nog steeds?) aanschafte.

En als ik nu eens in een duurzame auto ging rijden? Zou die dan veel langer meegaan dan de nog tamelijk nieuwe auto waarin ik nu rijd? Echt niet.

We zijn dat woord 'duurzaam' helemaal oneigenlijk gaan gebruiken. Met een vreemde taalkundige kronkel. Want het woord betekent niet anders dan: *van lange duur / wat lang blijft bestaan / met een lange levensduur*. Er zijn duurzame energiebronnen. Als mensen al jaren getrouwd zijn, spreken we van een duurzame relatie. Maar duurzame koffie? Een duurzame auto? Dat is jezelf en elkaar voor de gek houden. Terwijl je beter weet. Als taalpurist ervaar ik het als taalvervuiling.

Ik begrijp natuurlijk die vreemde betekenisverschuiving wel. Men wil door de manier waarop bepaalde koffie of kleren tot stand gekomen zijn, eraan meewerken dat deze aarde langer mee kan. En dat is toch een nobel streven? Moeten niet juist christenen zich hiervoor inzetten?

Vergankelijk

Maar daar begint meteen mijn volgende moeite, die dieper gaat dan mijn taalgevoel. Spelen wij het echt op deze manier klaar deze aarde een langere levensduur te geven? Of houden we onszelf en elkaar nog steeds voor de gek? Begrijp me goed: ook ik ben een warm voorstander van het zorgvuldig omgaan met Gods schepping. En van de schatten die Hij daarin gelegd heeft en die wij eruit mogen halen. In preken

over zondag 9 van de Heidelbergse Catechismus heb ik daar ook meer dan eens op aangedrongen. Wanneer God onze Vader wil zijn en wij zijn kinderen mogen wezen, moeten we ons ervan bewust zijn dat deze aarde Vaders schepping is. En dus met respect daarin bezig zijn. Niet achteloos je bier- of colablikje maar in de berm smijten, niet opzettelijk het milieu vervuilen... Niet nodeloos hele oerwouden weggakken. Geen kinderen als slaven in de kledingindustrie gebruiken.

Een christen doet dat soort dingen niet omdat wij op die manier de levensduur van de aarde moeten zien te verlengen. Want wij weten dat daarvoor iets heel anders nodig is: de bekering van heel de wereldbevolking.

En zolang die uitblijft, is deze aarde juist niet duurzaam, maar aan de vergankelijkheid onderworpen: Romeinen 8:20. Of zie het slot van Psalm 102.

Vaders schepping

Erger

Sinds de hoogmoedige opstand van de mens tegen God, zijn Schepper en Va-

der, breekt God op allerlei manieren het leven hier op aarde af. Wij dachten ons ook zonder Hem wel te kunnen redden. Nou, daar komen we achter! En het wordt alleen maar erger.

Maar tot wie dringt het door dat al die natuurrampen vandaag verboden zijn van het laatste oordeel? Onlangs kwam een Klimaattop in Parijs na moeizame vergaderdagen toch tot een gezamenlijk klimaatakkoord. Hoe groot was de opluchting en dankbaarheid, ook onder christenen: 'Als alle betrokkenen zich nu daaraan gaan houden, als we op die manier de opwarming van de aarde met een paar procenten kunnen terugdringen...' Alsof wij door dit soort dingen samen de toekomst van deze aarde veilig(er) kunnen stellen.

Het is juist vanwege deze hoogmoed, dat God de Schepper zelf deze aarde stelselmatig afbreekt! Lees de visioenen die de apostel Johannes op Patmos kreeg. Omdat er voor Hem nauwelijks nog plaats is in deze wereld. En voor zijn laatste uitgestoken hand naar deze wereld: Christus. Omdat de mens nog steeds zijn eigen Babel blijft bouwen.

Eeuwig

Wie ziet de natuurrampen van de laatste tijd, enorme bosbranden, orkanen, aardbevingen, de overstromingen in Engeland en Schotland, nog in dit licht? Zijn dat alleen maar gevolgen van de opwarming van de aarde? Dus als we die weten terug te dringen, zullen dat soort rampen ook afnemen? Nee, de eigenlijke oorzaak moeten we niet zoeken bij El Nino maar bij El Sjaddai (Hebreeuws voor: De Almachtige). '... maar zij bekeerden zich niet' (Op. 9:20; 16:9,11). God laat eigenwijze mensen die niet naar Hem willen horen, voelen dat we om Hem en zijn Zoon nooit heen kunnen. Wij maken er

samen alleen maar een steeds grotere puinhoop van. Pas als wij het leven weer helemaal buiten onszelf, maar in Hem gaan zoeken en ons in alles door zijn Geest willen laten leiden, is er hoop. Deze niet

duurzame aarde zal eens in vlammen opgaan. Maar dankzij Christus geeft God dan een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En die zijn wel duurzaam. Die kunnen eeuwig mee.

Als we ons dus voor duurzaamheid willen inzetten – en een kind van God wil dat – dan zullen we hier moeten beginnen. Het is een duurzaam thema om over na te denken.

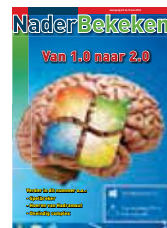

Nader Bekeken in gesproken vorm!

Schrijf u nu in als lezer van de CBB, Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, en ontdek welke kranten en tijdschriften er nog meer beschikbaar zijn. Zoals bijvoorbeeld *Gereformeerde Kerkbode*, *Naast*, *Kleur* en *Onderweg*.

Vraag vandaag nog de gratis catalogus aan!

Bel ons of kijk op de website voor informatie om als vrijwilliger in Ermelo en Sneek lectuur in te lezen.

CBB, Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden

Postbus 131 • 3850 AC Ermelo • Tel. 0341-56 54 99 • www.cbb.nl • info@cbb.nl